

ringens side, er at gå ind i et forløb, hvor vi tror på, at en privatisering vil være til gavn, og vi har opstillet alle forudsætningerne og har ikke bestilt andet end at tale om det i over et år nu.

Til fru Jytte Andersen: Jamen jeg er helt enig i, at det er rart at have tvivlens nådegave, helt klart. Og det har vi vel alle sammen; man kan vel ikke være skrāsikker på alting. Men i en sag som den her, som har været så belyst og diskuteret igennem ikke kun de halvandet år, regeringen har siddet, men også i årene forud fra regeringspartierne side, er vi hundrede procent sikre på både i Det Konservative Folkeparti og i Venstre – det er dem, jeg kan tale for her – og jeg forstår også i Dansk Folkeparti, at det er den rigtige vej, vi går, og at det er til gavn for danskerne. Vi har altså ikke skyggen af tvivl om, at det er den rigtige vej, vi er på vej ud ad.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi har selvfølgelig en politisk uenighed, som tager udgangspunkt i vores politiske grundholdninger, og som jo så giver sig udslag i, hvor meget vi tror, at et marked kan bidrage til kvalitet.

Der er det jo så vigtigt også at tage hensyn til, at vi er i et land som Danmark med et begrænset sprogområde, og det er dér, vi ikke tror, at man ved at sende det ud på markedet opnår større, som jeg ville kalde det, mangfoldighed, for jeg er bange for, at det, vi opnår ved det, er, at man måske nok får flere udbydere, flere private udbydere, selv om det er den samme i det her tilfælde, men at man mere eller mindre vil udbyde det samme, fordi man er nødt til at overleve på det samme grundlag, nemlig på markedets grundlag.

Det er det, vores bekymring går på. Vi bliver ikke enige nu, men vi har forskellige udgangspunkter, og vi mødes, skal jeg forstå, og det bliver fornøjeligt, om 5 år. Jeg glæder mig allerede.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu skal jeg hjælpe ministeren med at få lidt mere tid, så han også kan svare mit spørgsmål, ved at spørge igen: Hvornår forventer ministeren at få sanktionskravene, og hvad der skal til, for at sanktionerne træder i kraft, færdigforhandlet i forligskredsen? For der kan jeg forstå at de har været til drøftelse et stykke tid, så vidt jeg kunne forstå det på fru Carina Christensen. Så det var sådan set det, der lå i mit spørgsmål,

og nu har ministeren så et par minutter til at svare på det.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Altså nu bliver det talte ord jo sjældent mere korrekt af, at det bliver gentaget mange gange. Jeg må forholde mig til i den her lovgivningsproces, at da lovforslaget, vi førstebehandler i dag, lå som udkast, var public service-kontrakterne ikke færdigforhandlede, og de var ikke offentliggjort.

Så det vil sige, at man var i stand til at formulere et lovforslag om at omdanne TV 2 til aktieselskab med henblik på en hurtig privatisering, før man kunne tage stilling til, hvad indholdet af stationen skulle være. Public service-kontrakten var ikke færdigforhandlet, og den var ikke offentliggjort. Det står i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi har stadig ikke fået adgang til udbudsmaterialet. Vi kender ikke indholdet af det. Vi har i dag spurgt bl.a. den konservative ordfører, hvilke sanktioner regeringen forventer skal kunne træde i kraft, hvis et privat TV 2 ikke overholder aftaler. De sanktioner kan vi ikke få adgang til. Vi kan ikke få dem at se.

Vi har også i dag spurgt den konservative ordfører, med hvilken proportionalitet man har tænkt sig at benytte sanktionerne. Det har vi heller ikke fået svar på.

Alt i alt er der altså fremsat et lovforslag med vidtgående kulturpolitiske konsekvenser, uden at det nødvendige baggrundsmateriale ligger til grund for Folketingets arbejde. Og det skal vi selvfølgelig beklage.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har heldigvis talt til ti på vejen herop. Det tror jeg var meget heldigt for debatten. Jeg må hellere vende mig imod den altid saglige hr. Aage Frandsen.

Det er jo fair nok, at vi er uenige politisk. Jeg tror egentlig, hvis man kigger ideologisk på det, at en del af baggrunden selvfølgelig er, om man har tiltro til markedet eller ej, tiltro til, at det enkelte menneske kan foretage et frit valg, tiltro til, at danskerne vil vælge det rigtige.

Der må jeg sige, at jeg har en afgørende tro på, at danskerne vil vælge det kvalitativt rigtige produkt, dvs. de tv-stationer, som sender kvalitetsorienterede nyheder, kvalitetsorienteret